

FOAIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintău-ului Nr. 51
TELEFON: Nr. 30-65ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100
PE 6 LUNI „ 50
PE 3 LUNI „ 30
In străinătate dublu - In America 2 dolariINREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL
CLUJ. SUB NR. 85.

„CADEREA“ DELA GENEZARET

Și Petru a căzut la picioarele Domnului — O cădere mântuitoare

Când ap. Petru a văzut minunea ce s'a petrecut în corabia sa prinzând atâta mulțime de pește și-a dat seama îndată de puterea lui Dumnezeu care lucrase cu sine.

Prezența dumnezeirii îl făcu să vadă cât era el de păcătos. Iși văzu necredința lui față de Dumnezeu și necurăția vieții lui față de Cel preacurat și sfânt. Nu mai putea suferi. Sdrobit, căzu la genunchii Lui zicând: *Pleacă dela mine Doamne că om păcătos sânt eu.*

Era starea de față a aceleiași sfințenii dumnezeiești care făcuse pe profetul Daniel să cadă ca mort înaintea îngerului lui Dumnezeu. El zicea: *Puterile m'au părăsit, culoarea mi-s'a schimbat, fața mi-s'a slujit și am pierdut orice vlagă* (Daniel 10,8,16).

La fel prorocul Isaia când a privit slava Domnului, și a zis: *Vai de mine! Sunt pierdut, căci am văzut cu ochii mei pe împăratul, Domnul oștirilor* (Isaia 6,5).

Când omul, așa cum este el, plin de păcate și necurăție, ajunge față în față cu sfințenia lui Dumnezeu, nu poate decât să cadă „ca mort la picioarele Lui” și să spună: *„Doamne, sunt păcătos!”*

După ce Daniel a căzut în leșin, a fost întărit; după ce Isaia a spus: „Sunt necurat” — a fost curățit; după ce Petru a spus: „Sunt păcătos” a fost primit și trimis în slujba Evangheliei.

De aici pleacă și mântuirea noastră: Simțirea și recunoașterea păcatului, care să ne plece în căință

Mântuirea noastră pleacă dela simțirea și recunoașterea păcatului care ne apleacă în căință și smerenie la picioarele Domnului. Suntem creștini biruitori numai până rămânem aplecați jos la picioarele Domnului

și smerenie adâncă la picioarele Domnului, cu mărturisirea: *„Doamne om păcătos sunt eu!”*

Numai peste această recunoaștere a stării noastre cei păcătoși se pogoară darul și harul iertării și mântuirii Domnului.

Cunoașterea și recunoașterea stării noastre păcătoase împreună cu smerenia și căința pentru păcat sunt cele dintâi roți ale carului mântuirii noastre.

Oricât de credincios și tare ar fi cineva, oricât ne-am sili noi să trăim după evanghelie, păcatul se ține de noi, ne atinge de multe ori, toți greșim în multe feluri (Iacov 3,2). O apă, oricât de curată ar fi, pusă la microscop (ochiul măritor), nu mai este curată. Microscopul vede și ceace nu vedem noi cu ochii liberi.

De multe ori, nouă ni-se pare că viața noastră e fără păcat — limpede, curată ca apa de izvor, dar când o privim prin microscopul evangheliei, cât de murdară și necurată e!

„In lumina Evangheliei, viața noastră se vede așa cum e: plină de păcate. Oglinda evangheliei ne arată așa cum suntem, pentru că să ne îngrozim de starea noastră și să cădem smeriți la picioarele Domnului, la picioarele Crucii ca să primim iertare și mântuire de păcatele tale.

„Apostolul Petru este pus în fața noastră ca o

pildă de recunoaștere a păcatului și de smerenie pentru păcat. Însemnați-vă bine: smerenia pentru păcat este temelie puterii noastre de creștini. Smerenia pentru păcat ne înclină mereu înaintea Domnului, la picioarele Crucii Lui, iar din această înclinare, se ridică creștinii cel vii și biruitori.

Aici este taina puterii noastre de creștini. Petru a căzut când s'a ridicat din această smerenie lăudându-se că el e mai credincios decât ceilalți apostoli, pe urmă s'a lepădat din pricina unei slujnici (Matei 26,70).

Suntem creștini biruitori numai până cădeam mereu la picioarele Crucii Domnului, rugându-ne: *„Doamne, om păcătos sunt... întărește-mă!”*

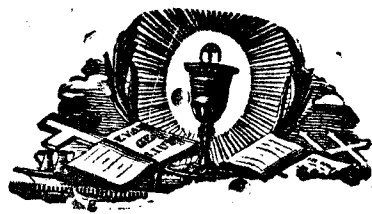
Din locul acesta poți apoi să și lucrezi „pentru Domnul”. Când El te-a „cărățit” ești un „vas de cinste” de folos și destoinic pentru orice lucrare bună în slujba Stăpânului (II Timotei 2,21; Isaia 6,6-8).

Trăind în păcat și a pretinde să faci treabă la pescuitul Lui, este o mândrie și o necuviință vrednică de toată muștrarea Domnului nu folosește în slujba lui „vase” necurate și necurățite.

Apoi, apostolii, când au fost chemați au „lăsat totul și au mers după Domnul.

Și tu să nu vrei să-ți lași nici păcatele?

I. M.

Pasteur

Mulți veți fi știind că Pasteur a fost învățatul acela francez care a descoperit microbul turbării și în același timp și leacul necesar.

Descoperirea lui a fost socotită, cu drept cuvânt, o mare minune pentru vremurile acelea. Căci înainte de invenția lui Pasteur toți acei nefericiți cari se îmbolnăveau de turbare mureau în chinurile cele mai grozave. Deaceia numele lui Pasteur a fost și este pomenit în toate colțurile lumii.

Citind într-o cărtică viața lui Pasteur, am aflat că în biblioteca sa, printre mulele cărți ce le avea la loc de cinste, printre ele, era Biblia, cartea Lui Dumnezeu. Pasteur citea și el adesea în Biblie, se sfătuia cu Domnul și deaceia mintea lui a fost luminată ca să des-

copere un leac atât de trebuitor pentru omenire.

Citind despre Pasteur, m'am gândit și la marea mulțime a învățătorilor de astăzi cari nu vor să știe de Biblie și de Dumnezeu și deaceia cele mai multe descoperiri din timpul nostru sunt spre răul omenirii. Rar, dacă mai întâlnești în zilele noastre câte un Pasteur care să se mai gândească la Dumnezeu, și care să aibă pe buze cuvântul Lui. Rar dacă mai întâlnești astăzi vre-un filosof asemenea celor trei cari au fost la Nașterea Domnului Isus.

Eu, cel ce scriu aceste rânduri, am avut fericirea să cunosc unul care a locuit într-o casă pe Aleea Filosofilor din Sibiu. Da, pe Aleea aceea a trăit un filosof care toată viața a căutat de Domnul și s'a sfătuit cu El — zilele trecute

tocmai s'a împlinit un an și jumătate de când a plecat din lumea aceasta.

Filosoful acesta, văzând că atâția și atâția dintre noi se îmbolnăvesc și mor din cauza unei boale și mai rea decât turbarea, a scris zeci de cărți și a arătat tuturor leacul. Cei ce doriți să aflați acest leac cetați cărțile lui și citiți Biblia.

El a condus năi de suflete la Mântuitorul Hristos care le-a tămăduit. Dacă vrei să scapi de boala păcatului, vino și tu la Domnul, crede în El și vei fi mântuit.

I. TĂRIE

La o sfințire de Biserică

În ziua de 3 Sept. a avut loc la Toplița Română (locul de naștere al Patriarhului Miron), sfințirea picturii

bisericii ortodoxe, ctitorie a fostului patriarh.

Au luat parte mii de credincioși și multă lume aleasă, precum și doi episcopi: Colan al Clujului și Emilian Târgovișteanul dela Patriarhia din București.

După ceremonialul sfințirii, a avut loc un parastas pentru patriarhul Miron și apoi o recepție și un banchet de 200 persoane la restaurantul „Transilvania”. Seara, *corul din Tg. Mureș a dat un frumos concert, după care a urmat dans până dimineața.*

Dans, după sfințire de biserică! Și asta în timp ce la câteva sute de Km. de aici bubuie tunul. Pentru astfel de lucruri neplăcute lui Dumnezeu urmează bătăile Sale asupra noastră.

[După „Tribuna” Nr. 202]

„Ieși dela mine Doamne, că om păcatos sunt eu“ (Luca 5,8)

Cu pasul acesta se începe calea mântuirii! — Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă

În vremea aceea, Mântuitorul se afla lângă lacul Genezaret — și vorbea noroadelor despre Impărăția lui Dumnezeu. Norodul se îmbulzea ca să-i audă cuvântul. Era atâta foame în sufletele acelor flămânzi de dreptate și Adevăr, iar glasul Domnului le da atâta întărire și mângâiere. Iar ei, nesăturați de dulceața și bunătațea glasului Său — se îmbulzeau să fie tot mai aproape, tot mai lângă El.

O, de-am face și noi așa..

Dar în ziua aceea s'a mai întâmplat ceva. La o parte, un pescar își spăla liniștit mreжіle, nepăsător poate de tot ceea ce se petrecea nu departe de el. Era Simon, Simon Petru, pescarul care cu câteva clipe mai târziu avea să fie cel dintâi pescar pescuit de Isus, Marele Pescuitor, pentru a-l folosi la celalaltă pescuire; la pescuirea de suflete.

Mulțimea norodului îl îmbulzea pe Mântuitorul — iar Simon nici nu se trudea să-l asculte. Fusese desigur altădată, dar nu îl urma încă pe Domnul cum avea să o facă. Și își va fi văzut de lucru mai departe.

Dar Mântuitorul s'a dus El la el. Și așezându-se lângă el, încorabia lui, — l-a silit oarecum să-l asculte cuvântul. Cuvântul acela care l-a biruit pe el atunci și cu care el a biruit apoi mii și mii de suflete tot așa de împietrite cum fusese a lui..

„La cuvântul Tău“..

După terminarea cuvântului, Mân-

tuitorul a căutat să între în vorbă cu Simon, îndemnându-l să arunce mreжіle la pescuit.

Dar Simon era necăjit. Toată noaptea — zicea el; — m'am trudit și nimic n'am prins. Totuși — după cuvântul Tău, voi arunca mreжіle... Și le-a aruncat! Desigur că, cu o umbră de neîncredere.

Și o ce minunăță pescuire au avut îndată după ascultarea Domnului. Și cât de repede l-a perit apoi îndoiala din suflet, când a văzut cu ochii lui minunea pe care n'o mai credea.

Iată o lecție minunăță și pentru noi. De atâtea ori ne trudem și noi zile întregi și ani întregi să „pescuim“ ceva, să dobândim ceva, să câștigăm ceva. Dar nu câștigăm nimic, nu pescuim nimic, aproape nimic. Dece? — Fiindcă nu „aruncăm mreжіle“ după cuvântul Domnului.

Dar o, ce pescuire minunăță și ce belșug de binecuvântare rodește străduința noastră atunci când „aruncarea mreжіlor“ noastre, când truda și stră-

dunțele noastre, le facem ca Petru, după cuvântul și după voia Domnului.

Cunosc această toți acei fericiți care au încercat.

„Om păcatos sânt“..

Sunt unii oameni care se cred curați, dacă sunt „de omenie, n'au furat, n'au aprins, n'au omorât etc“. Unii dintre aceștia nu se întorc la Dumnezeu, până când nu se face o minune cu ei personal, cu viața lor personală. (Alții vai, nici după aceasta nu se întorc).

Așa a fost și apostolul Petru. Pe el nu l-a mișcat nici cuvântul Domnului pentru care „se îmbulzea norodul“, nu-l mișcaseră nici minunile cari, desigur, le va fi văzut făcându-se cu alții. Dar când minunea a văzut-o făcându-se cu el, cu viața lui — atunci a căzut îngenunchiat la picioarele Mântuitorului, — iar adâncul sufletului său a strigat căit și pocăit: ieși dela mine Doamne, că om păcatos sunt eu“..

Iar când s'a ridicat de jos — Simon era Petru, — așa cum și Saul se făcuse Pavel. Pescarul cel depe Genezaret se făcuse alt om, alt pescar! — Domnul îl făcuse pescar de oameni..

Și a mers după El...

Aceasta a făcut-o Petru după ce s'a ridicat mântuit: — a lăsat totul și a mers după Domnul. Așa cum au făcut de atunci și Ioan și Toma și Pavel și toți cei cari în cea mai fericită clipă din viața lor, s'au întâlnit cu Mântuitorul care i-a schimbat pe ei și sufletul lor și viața lor, „asemenea chipului slavei Lui“..

Aceasta trebuie să facem și noi și oricine care va vrea să trăiască cu El și pentru El. Despărțindu-ne de tot ceea ce ne-ar putea despărți de Domnul — să ne alipim cu toată inima, în rugăciune și sfințenie, de El. Să urmărim pilda vieții Lui de ascultare de voia Tatălui și de facearea numai a binelui. Să ne contopim în Dragostea Lui care iartă totul, crede totul, nădăduiește totul și mântuiește Adevărul. Adevărul Lui cel vecinic pentru care să nu cruțăm nici moartea nici viața, așa cum n'a cruțat-o El și cel ce l-au urmat cu adevărat.

Șiatunciveți fi și voi prietenii Lui.

T. DAR

„Vieța Creștină“ --- în fapte

Este îndeajuns de cunoscută aceea ușurință omenească de-a cădea în felurite păcate, cu voie sau fără de voie. Dar tot atât de cunoscută este și greutatea de a se putea izbăvi de ele, nu pentru faptul că mântuirea ar fi poate cu neputință, ci numai din pricina că puținii de tot sunt aceia ce-și bat capul ce cele sufletești, citind o carte, revistă sau foaie religioasă, cu conținut moral și duhovnicesc.

E drept, că rar de tot putem întâlni astfel de foi, pe cari să le poată cetii și înțelege oricine. Și dacă se întâmplă că le întâlnim, apoi sunt atât de rare. Din rândul acestor gazete de hrană duhovnicescă, se desprinde luminos, și scumpa noastră foaie de mult preț sufletească „Vieța Creștină“.

În această foaie, scriitorii ei și-au îngropat și își îngroapă zi de zi suflet din sufletul lor curat, pentru a ne apropia de Domnul.

Ne sunt vii înaintea ochilor sfaturile, învățăturile și îndemnul fraților: I. Mărturie, I. Tărie, Vestebună, T. Dar, Călăuză, Priveghere, David și atâția alții, care ne-au hrănit mulți ani de-a rândul cu Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Fără îndoială, pentru însemnătatea acestei foi duhovnicesce, se cădea foarte nimerit ca, să încreștez aici ceva. Facem aceasta nici de cum pentru lauda sau măgulirea cuiva, ci pentru cinstirea unei foi cu adevărat religioasă și morală permanent activă și mereu trează, acolo unde s'au încuibat pălămile și păcatele oamenilor de azi, și pentru a îndemna pe tot omul să o aboneze, să o citească și să o răspândească.

Ștefan Parice

Vine ziua judecării..

Se apropie ziua cea mare a judecării Domnului. Se apropie ziua în care la glasul unei trâmbițe se vor scula toți din morminte și plângând cu frică și cutremur, vor merge în fața scaunului de judecată, în fața lui Isus, să ne dăm seama de tot ce-am făcut pe pământ.

Vom merge în fața Lui cu faptele noastre, cu păcatele noastre, cu fărâdelegile noastre.. Și ce vom face noi atunci, ce vom răspunde în fața mării Lui, când îl vom vedea pe Cel ce ne-a învățat „iubirea“ iar noi ne-am urât unii pe alții, pe cel ce sa rugat pentru cei ce îl răstigneau, iar noi scrâșnim de mânie și ură împotriva celor ce ne greșesc nouă, pe Cel ce ne a chemat toată vieța noastră la mântuire, iar noi nu am voit să ascultăm glasul Lui.. Ziua judecării se apropie, Semnele vremilor noastre ne vestesc mereu să ne pregătim.

Framântările dintre popoarele pământului, războaiele și veștile de războaie, neînțelegerile dintre oameni, boalele, cutremurele de pământ ura, vrajba, nedreptățile, viclesugurile dintre oamenii care au ajuns culmea, sunt semnele cari ne vestesc sfârșitul veacurilor,

Să ne pregătim fraților, să stăm gata cu sufletele curate căci venirea Domnului este în ceasul când nimenea nu știe. El vine pe norii cerului, îmbrăcat în lumină strălucitoare, înconjurat de cete îngerești, vine la noi și plata e cu sine, să plătească fiecăruia după faptele lui.

Pregătește-te creștine, pregătește-te omule pentru ziua în care te vei întâlni cu Isus. Imbracă-te în haina vieții celei nouă, prin credință în jertfa Domnului Hristos. Vino astăzi la El, vino acum, El te primește te iartă, vino la sânul Lui cel mângâietor. Timpul trece, anii zboară, zilele pier, vieța ta se scurge, vino mai de grabă la Isus, vieța și lumina noastră. Bogățiile lumii sunt trecătoare, plăcerile ei sunt deșertăciune, lumea e înșelătoare.

Nu alerga pe căile ei deșerte, vino la Isus, Stăpânul peste toate, vino fratele meu astăzi până ești încă în putere, până mai poți veni, vino până nu e prea târziu.

Iacob Suci

Gânduri creștine

O vorbă mare-ți spun azi frate și te rog să iai aminte:

Nu'njura pe Dumnezeu și nici lucrurile sfinte;

Căci a'njura pe Dumnezeu e un păcat așa de mare,

Că pe lumea asta n'treagă nu-i găsești asemănare.

Cel mai meșter om de vorbă și nici cel mai învățat

N'ar putea să ne descrie cât de greu e-acest păcat.

Deci ferește-te creștine de păcatul ăsta greu,

Primește moartea mai bine decât să'njuri pe Dumnezeu.

I. SARBU

Slujba idolească

Citim într'un ziar: Pentru Duminecă de dimineață se proiectează organizarea la Arenele Romane (București N. R.) a unei gale de box (bătăie cu pumnii) cu caracter național.

... Gala urmează să se înceapă la ora 10 30 dimineața.

Adică vedeți: Exact când lumea trebuie să meargă la biserica Domnului, e chemată stăruitor la altă biserică — Arenele Romane — pentru a lua parte la altă slujbă decât a lui Dumnezeu.

Și mulți se vor duce. Del Lumea creștină de azi iubește mai mult să vadă cum își rup unii falcile ori picioarele, decât să meargă și să asculte cuvântul lui Dumnezeu.

Iată ce creștinătate păgânizată trăim..

Doamne.

Părinte cereșc, dă-mi Duhul Tău cel Sfânt, învață-mă să te cunosc și să Te iubesc. Spală-mă în sângele cel scump al Mântuitorului meu. Izbăvește-mă de cel viclean. Ajută-mi să trăiesc cu Tine, la picioarele Tale în vecii vecilor.

Tălmăcire Sora Maria

Inmormântarea fratelui în Hristos Dumitru Romanenco

Ultimul drum — Cuvântul fraților și prietenilor — Un om iubit și plâns de toată lumea

Iubiții mei frați de pretutindeni! O prea adâncă jale și durere ne-a cuprins inimile noastre, pentru plecarea scumpului nostru frate Dumitru de lângă noi.

Toți îl deplâng pe neuitatul nostru frate cu lacrimi grele, până și evrei, cari îl cunoșteau, — pentru că el pe toți ne-a iubit, precum ne poruncește nouă Domnul Isus în Evanghelia Sa.

— Pe ziua de 3 Septembrie c. Duminică, la ora 4 d. amiază în Chișinăul Basarabiei noastre scumpe, în cimitirul central se pregătea iubitului nostru frate cuvenita îngropare

Plângea și cerul

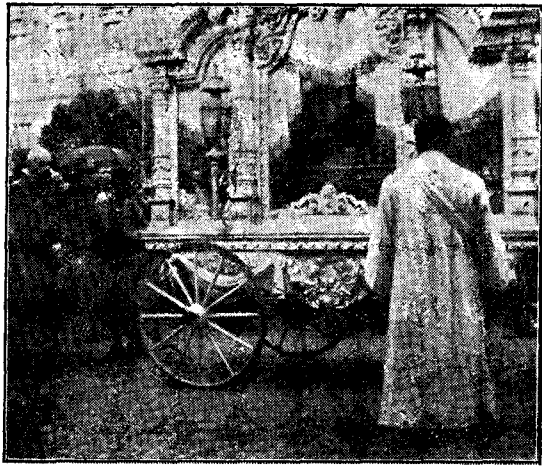
Și natura din jurul nostru pare că e tristă pentru marea durere ce o purtam noi în inimile noastre Cerul de sus, împânzit de nouri ușori de ploaie, picura și el boabe mărunte de apă. Parcă și cerul de sus plângea împreună cu noi.

La ora 5 ș ceva cortegiul cel adânc îndoliat pornește dela biserica spitalului central spre cimitir. În fruntea convoiului prelung puteai vedea cum iubiții copilași „Familia Domnului”, cei crescuți la o viață nouă de către fratele Dumitru îi duceau cu un pas domol și înduioșător coliva alegorică și cununi de flori de toamnă. Lacrimile fierbinți ca focul, te copleșeau când priveai acest tablou prea jalnic. După acești copilași ai Domnului urmau trei steaguri oștășești.

La ora șase suntem în centrul cimitirului, la marginea mormântului. — O mulțime mare de credincioși: oameni simpli, mulți, mulți din intelectuali, și „frați”. Ultima cântare a preoților — „Veșnica lui pomenire” — și fratele nostru Dumitru trebuie să pogoare în mormânt până la obșteasca înviere a tuturor celor adormiți. Dar el nu poate pleca cu plecarea cea din urmă din mijlocul nostru, fără ca noi să ne revărsăm asupra lui inimile noastre; de „frați” rude și prieteni.

Vorbește soția, frații și prietenii

Întăul vorbește cu multă căldură și duioșie dragul și scumpul nostru păr. *Violet Bujoreanu*. Apoi vorbește subsemnatul, în valuri de lacrimi, pentr uca inima-i este străpunsă de mulțe și clotoitoare simțăminte. Amintind: cu câtă vrednicie creștinească a murit fr. Dumitru, cine a fost el în viața lui, și ce mormânt nou se ridică și în cimitirul Chișinăului, după acelea mari și scumpe nouă: dela Glinjeni., Sibiu și București și de aiurea. Apoi vorbește mișcător un

prieteni scump și de-aproape al fr. Dumitru — *Dr. Poplasski, proprietar.*

Vorbește cu inimă vibrantă de durere doi „frați”, vrednici ucenici ai fr. Dumitru.

Vorbește scurt — printre lacrimi amare și fierbinți — soția fratelui și scumpa noastră soră *Vera*. — *Ea îi jură acolo, la mormântul proaspăt — oă îi va urma calea luptei sfinte pentru împărăția Domnului până la jertfa vieții sale...*

Când amurgul serii cu greu se lasă pe pământ noi cu toții într'o însuflețire sfântă cântăm la marginea mormântului patru cântări duhovnicești. Ploaia stăruia, iar noi parcă tot încă n'am pleca dela mormântul fr. Dumitru...

Ultimul cuvânt fr. Dumitru

— *Scumpul meu frate Dumitru!* Ei unul nu te voi putea uita niciodată, pentru atâta dragoste câtă ai avut față de mine. — văzându-mă pe mine prigonit și mutat din loc în loc, pentru Numele cel sfânt al lui Hristos, tu cu multă stăruință și iubire mă chemai, ca eu să vin și să intru în familia ta, — ca un „tată” și ca un „frate” pentru voi.

Casa voastră s'a făcut pentru mine un refugiu mângăios dulce, și odihnitor în lupta sfântă ce o ducem cu sbucium, în dureri și suferințe. Tu, iubite frate cu grijă îmi legai ranele mele, tu îmi ștergeai lacrimile mele, tu mă ajutai și mă sprijineai în războiul cel crâncen cu Satana, pe care noi îl duceam cu o însuflețire rară amândoi, ca doi tovarăși credincioși și nedepărțiți. Eu nu voi putea uita niciodată vremea cea

fericită, — plină de înălțare suflească, rară când noi, neobosiți și plini de voioșie alergam pe drumurile frontului de luptă sfântă, spre Negrești, și Curluceni — ducând oamenilor vestea cea mare, vestea dulce a lui Isus cel răstignit și a ertării Lui stăruind ca ei să o primească, și să se mântuiască..

Chipul tău frate iubit, veșnic blând, vioi, însuflețit și înflăcărat de Duhul Domnului noi nu-l vom putea uita nici când. — El ne va fi nouă un chip de îndemnare și de îmbărbătare în lupta noastră pentru răspândirea luminei lui Hristos în lume.

— Scumpul nostru frate Dumitru! Tu ai căzut ca un erou vrednic în lupta pentru Domnul, dar căderea ta ne va fi o încurajare și mai mare, — ca noi să ducem lupta noastră înainte.

— Scumpul și neuitatul nostru frate, Domnul să te așeze în corturile sfinților! — Roagă-te și pentru noi, — ca și noi să venim în fericirea sfinților. Spune te rog, și scumpei, preadulcei și preaiubitei mele soții — Eufimia că eu mă sbucium în suferințe aici pe pământ. Că lumea mă prigoneste și mă alungă din loc în loc... Că eu cu ardoare o doresc și aștept reînălțarea noastră în — Ceruri!. „Vino, Doamne Isuse!” Amin!

Apoi, noi și de — aici le trimitem: scumpei soții a fr. Dumitru, copilașului, ce a rămas orfan fără de tată, și bunului său tată, această mângăiere sfântă, din gura Domnului Isus Hristos: *Nu plânge!* (Luca 7,13). *El n'a murit ci doar-me!* (Matei 9,24).

Iar noi cu toții, ca să ne învrednicim și noi de binecuvântarea Domnului așa, precu n'sau învrednicit și înaintașii noștri, să ascultăm și acest cuvânt al Lui, pe care El ni-l spune în Cartea sfântă:

Soală-te, lubito, și vino, frumoaso. Căci iată că a trecut iarna, a încetat ploaia, și s'a dus. Se arată florile pe câmp, a venit vremea căutării, și se aude glasul turturicii în câmpiile noastre. Se pârghuesc roadale în smochin, și viile înflorite își răspândesc mirosul. — soală-te, lubito, și vino, frumoaso! Cânt. Cânt. 2, 10 13).

— Să ne sculam deci, iubiții mei, cu toții, ca să mergem pe calea lui Isus. — *Pe calea Cruții — pe calea suferințelor și a iubirii sfinte*. Ca astfel, să împărățim cu El în veci! Amin

Păr. Vladimir

Croncănit de corbi

Inceput de toamnă. Pe cerul azurii, în fapt de seară ca și în zori de dimineață, trec în stoluri negre cârduri de corbi. Croncănitul lor neplăcut, îndispune pe mulți oameni, cari cred că acest „cântec” ar fi aducător de nenorocire.

Aceasta este o credință superstițioasă. Corbii nu știu nici viitorul ca să anunțe nenorociri și nu sunt nici în măsură de a se amesteca în viața oamenilor ce umblă pe pământ.

Ei își fac „slujba” pe limba lor. Cântă și se „înțeleg” la oaltă așa cum li-e graiul și nimic mai mult.

Sunt însă altfel de „corbi” cari nu zboară pe aripile vântului, ci umblă pe aici pe jos, pe pământ și se numesc oameni. Ca „pene” (halne) ei pot să difere: Unii le au negre alții pestrițe, vârgate sau albe. Sufletul însă îl au la fel: negru, plin de răpire și păcat.

Despre ei se vorbește în cap. 23, v. 27,28) al Evanghellei dela Matei: *Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruițe, cari pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurățenie.* Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.

Ani de zile acești corbi „neprihăniți” negri, au croncănit în urma

Mântuitorului cu tot felul de hule și batjocori, ba că e înșelător, ba că e rătăcit și duce noroziul în rătăcire, ba că strică biserica (templul) și duce la prăpastie pe cei ce se încred în spusele lui, și nu s'au lăsat, până nu l-au văzut pironit pe cruce.

Și fiindcă „limba” le-ar fi câteodată și mieroasă și-ar putea înșela cu dulcele pe cei neîncercați, le-a spus ucenicilor: *Păziți-vă de ei* (Marcu 8,15).

Cu solul acesta de făpturi a avut de furcă și apostolul Pavel o viață întreagă... Cu multă invidie și ură, l'au ciocănit neîncetat cu pliscurile lor ascuțite, vrând, să strice bucul său nume și să-l învenineze cu otrava răutății lor și nu i-au dat pace până nu l-au văzut în lanțuri.

Față de acești primejdioși inamici ai Evanghellei, și ai oamenilor credincioși, apostolul are cuvinte foarte aspre numindu-i apostoli mincinoși, lucrători înșelători cari se prefac în apostoli ai lui Hristos, slujitori ai satanei, câini, lucrători răi, scrâjilați (II Corinteni 11,13-15; Filipeni 3,2). El scrie ucenicilor să nu creadă în ceea ce le spune acești „vânduți interesului” cari fie din neștiință ce vine din împetrirea păcatului fiind robiți oamenilor sau pântecelui lor, fie cu știință lucrând din răutate, ci să se păzească de ei (Romani 16,17-18 Galateni 1,6-10; Filipeni 3,2).

Dar sămânța acestor croncănituri răi n'a perit. Puii vechilor farisei și cărturari trăesc și azi în milioane de exemplare, desigur mult mai mulți se află azi în îngăduitoarea Bisericii creștine, decât în timpul asprei legi din Testamentul vechiu.

Și să te ferească Domnul, să nu ajungi pe „limba” lor, căci te ciocănesc” zi și noapte cu ascuțita lor limbă mincinoasă fără nici o milă.

Pentru astfel de „limbi” vorbește cu tăiuș de sabie Psalmul 52: *Pentru ce te fălești cu răutatea ta, asupritorul? Bunătatea lui Dumnezeu ține în veci. Limba ta nu născoceste decât răutate, viclean ce ești! Tu iubești mai degrabă răul decât binele, mai degrabă minciuna decât adevărul. Tu iubești numai cuvinte mincinoase, limbă înșelătoare (Ps. 52,1-4)*

Câtă pagubă nu aduce sufletelor cântecul lor nenorocit! O nul stricat pregătește nenorocire și pe buzele lui este un foc aprins. Omul neastâmpărat stărneste certuri și părătorul desbină pe cei mai buni prieteni [Prov. 16,27,28].

Dar „croncănitul” aduce mai mult rău Corbului, decât celui pe care-l țintește. O zicătoare spune: *toată pasărea de limba ei pieră. Și cine sapă groapa altuia cade el însuși întrânsa* [Psalm 7,14-16]

Gura nebulului îi aduce peire și buzele îi sunt o cursă pentru suflet. [Proverbe 18,7].

Mult a fost necăjit de aceste lim-

bi viclene și proorocul David. Psalmii sunt plini de rugăciuni și plângeri, ca Domnul să-l izbăvească de cei cari *nu se tem de Dumnezeu și-și oalok legământul, a căror gură este dulce ca smântâna, dar cari în inimă poartă războiul* a căror cuvinte sunt mai alunecoase decât untdelemnul, dar când les din gură sunt săgeți [Psalm 55,20,21].

Ai milă de mine Dumnezeule. Căci niște oameni mă hărțuesc. Toată ziua îmi fac război și mă chinuesc. Toată ziua mă hărțuesc potrivnicii mei sunt mulți și se războesc cu mine ca niște trufași. Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine. *l. m.*

(urmare din pag. 4-a)

mult sunt aprinse lămpile. Înștruiți cântând pornim la gară. Ajunși aici facem un cerc mare, cântăm spunând cuvinte de îmbărbătare în Domnul celor ce pleacă.

Ceilați se duc din nou la biserică unde după rugăciune urmează din nou o mică adunare unde a vorbit fratele Farcaș, Dan etc.

E târziu. Frații trebuie să plece la ultimele trenuri... Dar nu ne putem despărți... Nimeni nu vrea să plece... Lacrimile ne umplu ochii... inimile ne bat... O soră dela Bacău plânge prin curte... Aș vrea să nu mai plec de aici.

Ne vom mai întâlni oare aici pe pământ? O, Doamne, ajută-ne să ne sfârșim cu bine călătoria aici ca să putem fi laolaltă cu toți acolo la Tine.

fr. Leon, Urdea, Mărturie

Flăcările războiului a mai cuprins încă o țară

Rusia a intrat în război — În timp ce Europa arde tot mai tare în extremul Orient China continuă războiul — Guvernul polon s'a refugiat în România — Franța continuă cu înverșunare atacul contra Germaniei. Trăim în timpurile cu cele mai surprinzătoare schimbări — Oare ce ne mai rezervă timpul?

Continuăm să dăm mersul războiului și starea lucrurilor din lumea întreagă.

Pe frontul de Est — Polonia

Aproape jumătate din Polonia a fost ocupată de Germani. În fața înaintării armatei germane — armată motorizată și înzestrată cu cele mai moderne arme de luptă, polonezii n'a avut altceva de făcut, decât să se retragă. S'au retras, apărându-și cu prețul vieții și libertății lor orice petec de pământ.

Varșovia încă n'a căzut

În mâinile germane. Se duc acum pretactări pentru predarea ei, germanii nevoind să o bombardeze pentru a nu suferi populația civilă, zic ei. — O revoltă se spune că ar fi izbucnit în oraș, populația civilă cerând predarea orașului. — Episcopul armatei polone a fost rănit în luptele din jurul Varșoviei.

Catedrala orașului, palatul regal și sala de ședințe a dietei a fost Duminecă bombardată și incendiată de aviația germană.

Polonia fără capitală și fără guvern stabil

Se știe că din cauza bombardamentului aviației inamice guvernul polon a părăsit Varșovia stabilindu-se la Lublin. — De aici s'a refugiat la Kremenet de unde s'a refugiat în satul Zaleszczyki. — Ne mai putând rezista s'a stabilit la Kutu.

Rușii au intrat în Polonia,

fără să declare război în ziua de 17 Sept. dim. — Au ocupat fără să întâmpine prea multă rezistență din partea Poloniei, pe o adâncime de peste o sută de Km. Comandant al forțelor este Mareșalul Vorosilov.

Rusia față de România,

va păstra și pe mai departe politica de neutralitate de până acum a declarat Dl. Molotov comisar al poporului, ministrului nostru dela Moscova. — De asemenea alte multe state au primit aceleași asigurări din partea Rusiei.

Trotzki

a declarat că sovietele prin ac-

țiunea lor a înșelat muncitorimea din lumea întreagă și că purtarea lor față de Polonia este criminală.

Situația pe frontul de vest

După ultimele comunicate franceze situația frontului este neschimbată — Se mențin pozițiile cucerite de francezi în jurul orașului german Sarrücken.

Aviația germană

Terminându-și misiunea în Polonia a fost îndrumată spre frontul de Vest.

Doi ofițeri francezi căzuți

în Germania zilele trecute au fost înmormântați de aceștia, cu toate onorurile militare.

Primministrul Daladier

A inspectat regiunea Saar ocupată de către francezi și a vizitat frontul.

Războiul naval nemi și războiul submarinelor

În timp ce parcă pe pământ și în aer s'ar liniștit lucrurile, pe mare războiul continuă cu toată furia. Numeroase vase comerciale sunt scufundate. Deasemenea nu sunt scrise nici vasele de pasageri sau militare.

Se scufundă vase încontinuu trăind în valurile lor sute și mii de viți și bogății numeroase.

Printre multele vase scufundate de germani este și vasul port avioane „Courageous” cu aproape 50 avioane ce avea pe el.

Pe ambele fronturi

Din apăs și răsărit operațiunile sunt îngreuiate foarte mult de ploile ce au căzut și cad încontinuu.

Discursul d-lui Hitler

Vizitând Danzigul de curând alipit la Germania d. Hitler a rostit un important discurs Marți d. m. — primul dela începutul războiului

A spus printre altele cum a încercat să rezolve cu pace toate chestiunile ce au dus la războiul din cauza neînțelegerii conducătorilor poloni. Apoi a arătat cum s'a desfășurat războiul, a elogiat vitejia soldatului polon și a spus că atât ofițerii cât și comandanții au fost

nuli mediocri. — Germania a luat 300 mii prizonieri 2000 ofițeri și foarte mulți generali.

La orice bombă aruncată în Germania vom raspunde cu zece.

Dacă adversarii vieau și altfel de război, îl vor avea și pe acela. Noi am terminat războiul în 18 zile. Apoi răspunzând celor ce l'atacă a zis: De poporul meu nu mă vor putea despărți pentru că germanul nu este lipsit de caracter și nici prost.

Pace în orient?

Între Japonia și U. R. S. S. s'a ajuns la un acord stabilindu-se frontiera între cele două țări. — Se vorbește că cele două puteri vor încheia un pact de neagresiune,

Între St. Unite și Japonia

s'au înrăutățit în ultimul timp relațiile. A rău de ceartă tot China.

Sovietele a recunoscut Slovacia

ca stat independent în Europa, iar față de Jugo-Slavia s'a decis să amelioreze relațiile care se știe că după războiul cel mare au fost foarte reci.

Conferința Rusc-Germană

Ziarele scriu că în orașul Brest Litowski s'a întrunit o comisie Ruso-Germană pentru a stabili frontierele celor două state.

După Anglia, și Franța,

a format un guvern de război săptămâna trecută.

Convocarea Congresului,

american s'a hotărât definitiv pentru 21 Sept. când se va examina situația din Europa și poziția ce o va adopta America față de actuala situație internațională.

Anglia se va lupă

până la capăt a declarat Dl. Chamberlain. Pe de altă parte s'a anunțat că o declarație de război nu va face Rusiei.

Parlamentul Britanic

Se întrunește deasemenea pentru a examina situația.

Reichstagul german

Se crede că va fi convocat cu care ocazie se va face un apel la pace adresat țărilor apusene.

La Paris se întâlnește,

pentru a discuta ultima situație și a face planurile militare comune d. Chamberlain și Daladier.

Dl. Saracoglu

Ministru de Externe al Turciei va pleca zilele acestea la Moscova fiind invitat de guvernul Rusiei. Va călători cu un vapor rusesc. Totuși se crede că v'a încheia un pact cu Franța și Anglia.

Canada a declarat război

În ultimele zile a declarat și Canada război Germaniei. Este prima dată când aceasta țară declară război.

Guvernul Polon,

ne fiind primit în țările neutre decât ca simpli particulari, vor activa mai departe în Anglia și Franța.

De altfel Franța i-a acordat un împrumut de 600 mil. franci pe timp de 15 ani.

Un sat românesc bombardat

Se crede că din greșeală satul Crisciatic din Bucovina a fost bombardat de un avion necunoscut Explozia bombelor a omorât 5 oameni. Numai să se oprească aici și să nu însemne un început de năcaz și pentru noi.

România rămâne neutră

Față de evenimente internaționale România va rămâne și pe mai departe neutră. N. U.

ULTIMA ORA

Dl. Armand Călinescu președintele consiliului de miniștri a fost asasinat azi 21 Sept. ora 2. d. m. de un grup de foști legionari, cari au și fost arestați.

M. S. Regele a numit Prim ministru pe Lt Gen. de Divizie Gh. Argeșanu, ministru de interne pe Dl Gen Gabriel Marinescu iar la apărarea Națională pe Dl Gen. Ioan Ilcuș.

Windsor s'a întâlnit zilele trecute cu fratele să mai mic actualul Rege al Angliei. Se spune că fostul rege va lua comanda unei unități militare în actualul război.

— SLOVACIA A TRIMIS doi membri ai guvernului în Iugoslavia pentru a negocia cumpărarea unei mari cantități de grâu.

— SPECULANȚII, cei cari în aceste vremuri de încercare vor ascunde mărfurile, le vor seumpi sau falsifica, spun ordinele, vor fi aspru pedepsiți, ca unii cari vor să tragă foloase din necazul altora.

— CONSTRUCȚII DE FĂNTĂNI. În Dobrogea a început de curând campania pentru săparea de fântâni la mari adâncimi. Asemenea fântâni se vor săpa și în regiunile gușogene.

— 18.755.402 LEI PENTRU ÎNZESTRAREA ARMATEI s'au strâns în Trutul I unirea la apelul făcut de d. rezident regal prof. C. G. Giurescu.

Guvernul Polon la noi

Din cauza înaintării armatei germane și ne mai putând rezista, demnitarii poloni s'au refugiat în România — Au fost primiți și trimiși președintele Mosciski la Bicăz mareșalul Ridz Smigly la Craiova iar guvernul și toți ceilalți demnitari la Slănic. — Armata refugiată a fost dezarmată și internată în fabrici unde vor fi întreținuți pe socoteala statului. — S'a refugiat și populația civilă și un tren cu copii.

De asemenea s'a refugiat o parte din armată în Lituania și Ungaria.

De toate și de pretutindeni

— CEREM IERTARE

tuturor cetitorilor și abonaților noștri pentru întârzierea gazetei de data aceasta.

Întârziere a fost fără voia noastră.

— AVIAȚIA franceză și germană are până acun perderi egale.

— CONTELE TELEKI președintele consiliului ungar a declarat că politica externă a Ungariei nu s'a schimbat și va rămâne aceeași și pe mai departe.

— CONTRABANDĂ mare de arme s'a descoperit în statele unite — Nu se știe încă în folosul cărui stat a fost făcută.

— STRAJA ȚĂRII. Armata albă a M. S. Regelui a împlinit la 13 Sept. 5 ani de viață în slujba neamului și Regelui — cu aceasta ocazia s'a ținut o frumoasă comemorare unde s'a evidențiat rolul ce l'a avut în viața tineretului această organizație.

— PRIMEJDIA A UNIT PE PRAȚI După 3 ani de pribegie prin lume fostul rege al Angliei ducele de